se hinc inauspicatò, malè pereas. φθείρυ. Huius rei alij aliam adferunt causam. Locum fuisse apud Æoles Ar nam incolentes, nomine κόρακες, id est, corui, in quem locum maleficos relegabant. Alij locum huius nominis in Thessalia fuisse contẽdunt, in quẽ nocentes dabantur præcipites. Sũt qui hoc referant ad volatum coruorum: quoniã enim in desertis volitare consueuerunt, volũt ad coruos illi esse eundum, quẽ intelligunt in extremas solitudines publicitus deportandum. Quid si coruos pro cruce & patibulo nos accipiamus? nam cùm minamur cuipiã, futurũ, vt vitã suspẽdio finiat, dicere solemus, Tu coruos in cruce pasces. Quò respiciebat Diogenes Cynicus cũ diceret, κρεῖττον ἦν ἐς κόρακας ἀπελθεῖν, ἢ ἐς κόλακας, id est, Satius esse ad coruos deuenire, quàm ad assẽtatores, propterea quòd corui improbos homines tantùm, & eosdẽ mortuos insectantur, adulatores verò bonos deuorant, viuos etiam. ἀληθῆ. post insigne iusiurandum, incipit nonnihil fidei habere.

Σχόλια. Πρὸς τῆς Ἑστίας.] ἡ Ἑστία θυγάτηρ ἦν Κρόνυ, καθαρχὰς τῆ οἰκίαν εὑρῶν ἦν ὀνλὸς τῆ οἴκων ἔγραφον ἵνα τύτους συνέχῃ καὶ τῆ οἰκουμένων εἴη φύλαξ. ὅτω καὶ ἐφέστιον Δία καλῶσιν εἰς ὃν φυλακὴν τῆ οἴκων γράφυσιν.

GERARDVS. Ἑστίας.] Quoniam Chremylus in genere iurauit, νὴ τὰς Θεὰς, ne de obscurioribus Diis tantummodo iurasse putetur, Blepsi-

A demus in specie eum iurare vult iureiurãdo sanctiore proposito. adstringi ergo eũ vult per Vestam, Deam apud priscos in tanta veneratione habitam, vt qui ei sacra non faceret ἀνέστιος, quẽ pro impio & iniusto accipiebãt, diceretur. Græci omnia sua sacrificia ab hac auspicati, in eãdẽ desinebant. Tantum fuit hoc numẽ, vt Pausanias dixerit, Θύεσι δὲ Ἑστίᾳ μὲν πρώτῃ, δεύτερον δὲ ὀλυμπίῳ Διί, id est, Sacrificant Vestę quidem primùm, Ioui deinde Olympio. Per Vestam nonnulli Terrã

B & Cereré accipiendam putãt, per quam antè iurauerat Chremylus, Οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα, propterea ad imaginem terrę templũ Vestæ forma construebatur rotunda. Quapropter Chremylo non satis fuit per Vestã iurare, sed per Neptunũ iurare visum est, numen tanto potentius Vesta, quanto mare latius est & maius terra. Olim cùm è terra mugitus, & terribilia audiretur tonitrua, horrorẽ metuendũ mortalibus incutientia, rursus cũ per terræ motus prærupti mõtes in planũ

C viderentur deuolui, adde & subito terræ hiatu totas vrbes & vastas terræ partes absorberi, Neptuno sacra obibant, quẽ & ἀσφάλιον, id est, terrę confirmatorem, & hominum protectorẽ: rursus γεοῦχον, id est, τὴν γῆν ἔχοντα, id est, qui terram continebat, appellabant. θαλάσσιον, hoc addit, ne similitudine vocis fallatur. τὸν ἕτερον, repete νή.

Βλ. Εἶτ' ἀδιαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς φίλυς;
Χρ. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τύτῳ. Βλ. Τί φῆς;
Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. Μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. (Ον.
Βλ. τί;
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νῷ. Βλ. Τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. Τὸν Πλοῦτον· ὥσπερ τυφλότερον ἑνί γε τῷ τρόπῳ.
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. Νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ, ὡς ἐμὲ ἦλθεν οὐδὲ πώποτε.
Χρ. Ἀλλ', εἰ θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. Οὐκοῦν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα;
Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

Σχόλια. Καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς φίλυς.] ὅτι οὐ μελέτειλαν τὴν Βλεψίδημον. ἀκικοῶς ἦλθε. Βλέψαι ποιῆσαι νῷ.] ὅτι τὸ νῷ, ἀντὶ τῆ αὐτόν. ἢ ἀντὶ τῆ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

BISETVS Νῷ.] σημείωσαι τὸ νῷ ἀντὶ τῆ νιν, ἤγυν αὐτὸν, ὑ λέγεται. διὸ καὶ τὰ παλαιὰ σχόλια ἴσως ἐπανορθώσεως δεῖται. τὸ νῷ, καὶ τὸ σφῷ τινες γράφυσι σὺν τῷ ι, λέγοντες ἐκ τῆ ναῖ, καὶ σφῶϊ κ᾽ συναίρεσιν γεγονέναι. διὸ καὶ θειοτάτων. οἱ δὲ τὸ νῷ, καὶ τὸ σφῷ χωρὶς τῆ ι γράφυσι, καὶ κατ' ἀποκοπὴν ὀξυτονεῖσθαι λέγυσιν. ἀλλ' εἰ ἐκ τῆ νῶϊ, καὶ σφῶϊ προσειλαμμένων ταῦτα γίνεται, τὴν περιεσπωμένην τάσιν ὤφειλεν ἔχειν, ὥσπερ κυκεῶνα, κυκεῶ. δῶμα, δῶ. οἱ δὲ ταῦτα λέγυσιν ἀναλόγως ὀξυνέσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ω ἀπέστραπται τὴν περισπωμένην, ὅτι τὸ σφῷ, τὸ καλῷ, καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς οὐδὲ πολὺ εὐείσκεται τὸ ω πρὸ τῆ προσειλαμμένον, ἀλλ' ἢ προπαροξύτονον, ὡς τὸ Μίνωϊ, Ἥρωϊ. ἢ ὀξύτονον, ὡς ὅταν τοῦ Τρωϊ, καὶ δμωϊ. οἱ ποιηταὶ μέντοι καὶ πρῶϊ, καὶ πρῷϊ λέγυσι. πρὶν δὲ τύτων καὶ πολὺ πλείω ἐν τῷ τῆ Ἀμαλθείας κέρατι εὕροις ἂν ἠκριβωμένα. ὁ δὲ νῦς σαφέστερον δεῖ γὰρ νῷ, τυτέστιν ἡμᾶς ποιῆσαι βλέψαι τὴν Πλοῦτον, ὃς τυφλός ἐστι.

BL. *Annón etiam ad amicos transmittes tuos?*
CH. *Res nondum eò rediit.* BL. *Quid ais? an nondum eò*
Res rediit, vt Plutus aliò tradatur? CH. *Haud*
Dũ per Iouẽ, sed oportet prius. BL. *Quid prius?*
CH. *Visũ restituere.* BL. *Cui restituere? dic age.*
CH. *Pluto, & talẽ omnino, qualẽ prius habuit.*
BL. *Vtrũ ille verè cæcus est?* CH. *Ita per Deos.*
BL. *Non temerè est ergo, quòd ad me nunquam venerit.*
CH. *At iam porrò veniet, Dijs volentibus.*
BL. *An nõ oportet medicũ aliquẽ huc adducere?*
CH. *Quis hac in vrbe sit medicus? vbi medicis*

Σχόλ. Οὐκ ἐτός.] καὶ ἀλόγως ἀλλὰ δικαίως. ἢ ἀντὶ τῆ ἐκ ἀληθῶς. ὑπερρηματικὸν γάρ ἐστι ἀντὶ τῆ ἐτῶς ἀπὸ τῆ ἐτεῶς σωηρημένου.

GERARDVS. Οὐκ ἔστι.] res nõdũ in hoc sunt. De transmittendo Pluto non est cur iam soliciti esse debeamus. ἐν τῷ. ἢ. τὰ πράγματα καὶ ἐστι ἐν τῷ μεταδοῦναι; An nondum res postulat vt aliò transferatur Plutus? τί; Præ studio exequendi id quod prius factum oportet, quàm Plutus traducatur, interrumpit sermonem Chremyli: nam vno tenore dicturus erat Chremylus, δεῖ γὰρ πρῶτα βλέψαι ποιῆσαι νῷ. Oportet enim anteà nos efficere vt videat. νῷ autem dualis accusatiuus pro plurali ἡμᾶς Atticè ponitur. ἑνί γε τῷ τρόπῳ, vno ac persimili modo ita neque lippus, neque luscus, neque lusciosus, in summa vt omni oculorum vitio sublato, non hebetius videat, quàm olim puer videbat. Ἐτός.] Aduerbiũ est, sine causa, ab re, ἀλόγως. καὶ ἐτός. ergo δικαίως, optimo iure. ὡς ἐμὲ, πρός με, quod ad me non venerit, quare quòd diues nõ antehac fuerim. Εἰσαγαγεῖν.] Aori-